

O
B E C
N O Ś
Ć

Chris Niedenthal, Jakub Kamiński, Magda Hueckel, Anna Hartman-Ksycińska, Katarzyna Mirczak,
Zuzanna Szarek, Dominika Sadowska, Patryk Bułhak, Maciej Stanik, Paweł Żak, Piotr Chrobak,
Michał Konrad „Pokaż się”, Franciszek Lepich, Instytut Twórczej Fotografii w Opawie,
Kolekcja „W ramach Sopotu”, Wydział Sztuki UO, Fotoklub Opole, OTF,
Kolekcja książek fotograficznych, Fujifilm Moment Street Photo Awards 2020

O B E C N O Ś Ć

Fotografia aktywuje to, co zostało zauważone. Czasem jest to krzyżące, czasem ciche. To widziane jest siłą sprawczą fotografii. Coś trwa, zaś medium fotografii w postaci końcowego obrazu zapewnia nam dostęp do tego bytu. Rzeczy, ludzie, widoki, w spokoju lub z różnymi emocjami emanują swoimi obrazami wobec swojej nieobecności. To wielkie poświęcenie się Rzeczywistości. Obecność w jej służbie. Fotografia jest Obecnością.

Chris Niedenthal od wielu lat będąc ikonycznym fotografem zapisującym historię Polski, tym razem prezentuje najnowsze zdjęcia w zestawie zatytułowanym „Tu i Teraz”. To obraz ostatnich lat – tego, co działo się na ulicach miast czy przed budynkami najważniejszych państwowych instytucji. Autor skupia się na człowieku stojącym w tłumie i podążając za jego emocjami, zapisuje je. Od samego początku swojego fotografowania koncentruje się na Człowieku – to on jest dla niego najważniejszym motywem. To on tworzy Historię, a Historia stwarza te kadry. Jak zawsze, przez jego pryzmat jego spojrzenia, możemy oglądać to, co wydarza się tu i teraz.

„Szeptuchy” Kuby Kamińskiego to klasyczny czarno-biały reportaż powstały na przestrzeni kilku lat, będący sumą wielu fotograficznych wypraw na Podlasie i na Białorusi. Autora fascynuje magia wschodnich rejonów kraju, w które wciąż wraca. Spokój i prawdziwe, groźne piękno, wielka tajemnica i wiara tych rytuałów egzystujących na Podlasiu wywarły mocne piętno na fotografii. Zestaw daje nam możliwość zbliżenia się choćby przez nie do jakiejś formy duchowości, której obecnie jest już tak mało.

Magda Hueckel stawia nas naprzeciw drugiego człowieka, takiego jakim jest, „twarzą w twarz”. Autorka pokazuje nam, że każde spotkanie może być początkiem czegoś nowego, innego. Podczas tego doświadczenia, przy okazji, możemy spotkać samego siebie. To chyba jest celem tej prezentacji – patrząc na czyjeś twarze możemy patrzeć na siebie – na tym polega przewrotna gra Hueckel. Każda z jej twarzy ma swój sens,

swoja tajemnicę, każda jest początkiem spotkania i odkrywania. Monady powstały z portretów realnych kobiet zgromadzonych w jednym archiwum medycznym, w które artystka wprowadziła również swój wizerunek. Idea połączenia wizerunków tworzy silne wizualnie symbole doświadczenia kobiecości i potencji kobiecej siły, jej godności, ale również dyskryminacji i traum.

Anna Hartman-Ksycińska prezentuje projekt dokumentalny pt. „To jest rzecz wtórna” opowiadających o nastolatkach z Rzeszowa stojących na progu dorosłości. Z aparatem uważnie i bez dystansu przygląda się grupie przyjaciół. Widzimy jak nawzajem się wspierają, rekompensując tym braki w rodzinie czy w szkole. Wraz z autorką oglądamy ich zabawy, eksperymenty i wspólne spędzanie czasu. Czasem z fotografii wyziera smutek i niepewność, a czasem radość i wolność. Projekt stawia pytania – o tożsamość młodzieży, o ich proces dojrzewania.

Katarzyna Mirczak w zestawie „Tło” podejmuje temat zderzenia i przenikania się kultur na „Ziemiach Odzyskanych” po II wojnie światowej. Nawarstwianie się historii i późniejsze odkrywanie znaczeń znajduje swoje odbicie m.in. w materialnych rzeczach, które pozostawili nowym mieszkańcom ludzie, którzy opuścili te ziemie. Te rzeczy stanowią tło wszystkich historii, znaczeń, pokładów pamięci. Ponadkulturowe żyją własnym życiem. „Tło” mierzy się z problemem pamięci po ludziach i miejscach. Sfotografowane rzeczy emanują historią swoich zmian – od statusu przedmiotów porzuconych po ich współczesną akceptację.

„W Poszukiwaniu Straconego Czasu” Zuzanny Szarek jest zdyscyplinowaną formalnie podróżą po krajobrazach Islandii, gdzie artystka doświadcza obcowania z dostojnością natury deszyfrując znaczenia kultury i natury. Napotkane i sfotografowane przez nią ślady cywilizacji, czy jest to pusta stacja benzynowa, brama cementarna, ginąca we mgle autostrada, wykraczają poza swoje pierwotne znaczenie, stając się symboliczną przestrożą. Człowiek na tych fotografiach zniknął, natomiast to, co zostawił, jest przestrożą dla niego samego. Sytuując się po stronie dokumentu zaangażowanego Szarek stawia pytania o przyszłość Ziemi i Natury dając widzowi możliwość odczucia potęgi i piękna przyrody, a z drugiej strony sfera kreacji fotograficznej zadaje nam pytania o przyszłość Ziemi.

Maciej Stanik. Jego „Jeden Miliard” to klasyczny czarno-biały reportaż. Fotografie wykonane są w Afganistanie, Syrii, Zambii i w innych krajach. Autor jest zaangażowanym społecznie fotoreporterem. Nie przechodzi obojętnie wobec ważnych tematów i ludzkich krzywd, zwłaszcza dziecięcych. Bo miliard dzieci jest biednych, bo miliard dzieci narażonych jest na przemoc. Więc trzeba to fotografować, by dać świadectwo prawdzie i by poruszyć sumienia.

„Zamknięte” Patryka Bułhaka omijają najbardziej popularne i słynne miejsca Iranu. Opowiadają o życiu codziennym i zwykłych ludziach, których tam spotkał. Mieszkańcy według autora są tacy sami jak my, ale i też zupełnie inni. Autor rozmawia z nimi, wykonuje fotografie, szuka ich historii, stara się ich zrozumieć. Na tych różnorodnych fotografiach pojawiają się również sportretowane kobiety z ludu Bandari. Irańczycy nie mogą opuszczać swego kraju, ich wolność staje się iluzją, a normalność jest złudna. Ich drogi powadzą w głąb siebie. Fotograf próbuje to zwizualizować.

Najnowszy cykl prac Pawła Żaka „Smuga” prezentuje nam prace powstałe jakby ukradkiem, w biegu, często w przypadkowym otoczeniu i scenografii. Ich naturą jest migawkowość i lekkość. Tytuł wystawy i obecność cienia sylwetki autora na każdej z prac, sugeruje nam i dowodzi, jak podkreśla artysta, obecność światła. Tak jak dzień egzystuje z nocą. Fotograf mówi, że „niektóre sytuacje niespodziewanie zaczęły odsłaniać przede mną swój symboliczny potencjał, pojawiły się też pomysły domagające się realizacji wymagającej inscenizacji rzeczywistości”. Smuga jest refleksją na temat fotografii i natury życia, w którym światło i cień są ze sobą nierozłącznie związane.

Piotr Chrobak pokazuje zestaw „Między światami. Izrael odnaleziony.” Autor, z powodu panującej pandemii, nie mógł odbyć zaplanowanej podróży. W zamian odbył wirtualną podróż korzystając z projektu Google Maps, oraz posłużył się również wykonanymi wcześniej fotografiami. Zaplanowane trasy przebył, robiąc potrzebne mu rzuty z ekranu i łącząc je z istniejącymi realnie fotografiami. Uwikłał tym całość przy okazji w konteksty historii fotografii. Cyfrowe przekształcenia mieszają realnie zrobione fotografie z tymi wykonywanymi niejako mechanicznie, „przez maszynę”.

Michał Konrad w swoim projekcie „Koniunkcja” nawiązuje do astronomicznego zjawiska, które można było zaobserwować w najdłuższą noc roku. Podbudową filozoficzną tego zestawu są Wielkie Koniunkcje, które zawsze, gdy występowały, odzwierciedlały ważne wydarzenia. Zestaw jest poetycką interpretacją przejścia między dwiema Erami. Autor kieruje widza do jego intuicji i wyobrażeń, że świat ulega zmianie. Całość emanuje klimatem tajemniczości, niepewności i dziwności, a celem autora było wywołanie emocji, które towarzyszą wejściu w nową nieznaną przestrzeń.

„Sąsiedzi. Od narodzin aż po śmierć.” Fotografie Franciszka Lepicha z Oleszki tworzą wystawę archiwalnych fotografii stanowiących zbiorowy portret mieszkańców Oleszki, Jasionej i Żyrowej, wsi położonych w pobliżu Góry św. Anny, na Śląsku Opolskim. Ujęte w cykl zatytułowany „Od narodzin aż po śmierć” obrazują one najważniejsze etapy życia człowieka, ilustrując przy okazji otaczający go mikroświat, a w szerszym ujęciu, opisują historię i kulturę regionu. Wartość historyczna tych fotografii, wynikająca z rozmachu i długotrwałości procesu kompletnego zapisu świata Franciszka Lepicha przeplata się z wartością artystyczną. Zapis surowości tego świata, specyficznych, bo niedziśniejszych rysów twarzy, brak retuszu zbliżający ten materiał do prawdy, różnorodność postaci, tworzy zbiór o dużym znaczeniu.

W ramach opolskiego festiwalu prezentowana jest jubileuszowa wystawa Instytutu Tvůrčí Fotografie z czeskiej Opawy. Obszerna wystawa zatytułowana „Opawska szkoła fotografii” jest kompleksowym obrazem twórczości studentek i studentów oraz absolwentów tej szkoły. Na wystawie znajdziemy wiele różnych koncepcji fotograficznych – portrety, fotografię dokumentalną, reportażową, humanistyczną, czy nawet fotografie zorientowane koncepcyjnie i intermedialne. Taka różnorodność tworzy niezwykle kontrast albo pozwala się poszczególnym pracom uzupełniać. Całość daje pełny obraz dokonań Opawskiej szkoły.

Prezentowana kolekcja fotografii „W ramach Sopotu” jest przeglądem najważniejszych i najciekawszych rezydencji artystycznych. Wystawa prezentuje przekrój prac, które powstały na przestrzeni kilku lat w ramach tego programu. Zaproszeni przez miasto fotografowie, przez określony czas pracowali nad swoimi autorskimi projektami. Mogli pracować w swoim stylu korzystając z przestrzeni, obiektów i tematów Sopotu. Byli wolni – nie mieli żadnych ograniczeń w doborze tematów i formy. Na tej wystawie możemy zobaczyć m.in. projekt Zuzy Krajewskiej, prace Kacpra Kowalskiego, opowieść Adama Lacha o sławnym hotelu Grand czy kobiece fotografie Ilony Szwarc.

Marek Sztryk

TU i TERAZ

Chris Niedenthal

„Tu i Teraz” to wystawa o Polsce ostatnich pięciu lat. Od przejścia władzy przez Prawo i Sprawiedliwość praktycznie do dziś. Nie jest to oczywiście pełen obraz tego czasu, lecz moje osobiste spojrzenie – głównie na protesty i demonstracje Polaków, które wielokrotnie i konsekwentnie odbywały się przed siedzibą Trybunału Konstytucyjnego, Sejmu, Pałacu Prezydenckiego czy Sądu Najwyższego.

SZEPTUCHY

Jakub Kamiński

Nazwa *Szeptucha*, pochodzi prawdopodobnie od sposobu w jaki dawno temu wypowiadano modlitwy, szepcząc je do ucha. Przynajmniej taka jest najbardziej rozpowszechniona wersja. Na terenie Podlasia i zachodniej Białorusi żyje jeszcze kilka starszych kobiet, które są Szeptuchami. Swoje modlitwy czerpią z cerkwi, ale dziś kościół odcina się od tego typu praktyk.

MENADY

Magda Hueckel

Obrazy powstały z portretów realnych kobiet zgromadzonych w jednym archiwum medycznym, w które artystka wprowadziła również swój wizerunek. Menady są ideą, na którą składają się dziesiątki indywidualnych historii i doświadczeń. Menady nie spełniają oczekiwań. Są dzikie i spokojne zarazem. Niczego nie udają. Nonszalancko i odważnie patrzą w obiektyw. Nie pozują. Są autentyczne, silne i przenikliwe. Emanuje z nich intensywność istnienia. Są symbolem doświadczeń kobiecości i kobiecej siły wypieranej w kulturze od wieków. Kobiecej pierwotnej siły, więzi, poczucia godności, ale także stygmatyzacji, dyskryminacji i traumy. „Menady” powstały z chęci wykreowania portretu wyrażającego doświadczenie bycia kobietą.

JEDNOSTKA

TO JEST RZECZ WTÓRNA

Anna Hartman-Ksycińska

„[...] to projekt dokumentalny o młodych ludziach z Rzeszowa, realizowany od wiosny 2019 roku. Przyglądam się grupie przyjaciół u progu dorosłości. Spędzają czas ze sobą, rozmawiają, inspirują się wzajemnie, eksperymentują na różnych polach. Czasem, korzystając z przywileju młodości, bawią się wesoło. Często jednak demonstracyjną brawurę przykrywa smutek, niepewność, poczucie braku oparcia.”

TŁO

Katarzyna Mirczak
kurator Maja Kaszkur

Na „Tło”, artystyczny destylat sytuacji zastanej na terenach tzw. „Ziem Odzyskanych” składają się dwie narracje. Jedna, archiwalna, wykorzystuje zdjęcia pochodzące m.in. z zasobów Centralnej Agencji Fotograficznej, Polskiej Agencji Prasowej, Narodowego Archiwum Cyfrowego, Katedry Judaistyki im. Tadeusza Taubego Uniwersytetu Wrocławskiego, Muzeum Etnograficznego oraz Muzeum Narodowego we Wrocławiu i zbiorów prywatnych. Druga, współczesna narracja, składa się z fotografii autorstwa Katarzyny Mirczak [...]. Autorka oddaje głos rzeczom i miejscom, które przechodzą symboliczną transformację – od przedmiotu rozstania, pozostawionego przez wysiedlonych, poprzez obiekt podlegający w czasach Polski Ludowej opisowi i wycenieniu jako poniemieckie dobro, aż po etap, w którym pierwotne znaczenia ulegają zatarciu, a sam przedmiot wtapia się w codzienność.

W POSZUKIWANIU STRACONEGO CZASU

Zuzanna Szarek

Naukowcy twierdzą, że podstawa życia – sama Ziemia – trzeszczy w posadach. Najważniejsze systemy ideologiczne XX wieku postrzegały Ziemię i jej przyrodę jako tanie i niewyczerpane źródło surowców. Ludzie wierzyli, że atmosfera może bez końca chłonać spaliny, że oceany mogą nieustająco przyjmować śmieci, że gleba może się stale odnawiać, jeśli będzie nawożona, że gatunki zwierząt będą ustępować miejsca poszerzającemu swoją przestrzeń życiową człowiekowi.

Andri Snær Magnason

STYCZNOŚĆ

Dominika Sadowska

W Opolu po raz pierwszy w formie ekspozycji galerijnej zaprezentowane zostaną obrazy będące wynikiem nieustannego spędzania czasu z dwuletnim synkiem podczas pierwszego lockdownu (marzec – lipiec 2020). Są notatkami stanów rzeczywistości, której powtarzalność, opcjonalność i prowizoryczność uległy translacji na sposób edycji fotografii. Seria opublikowana została w formie photobooka pt. „Komcha”, wyróżnionego w konkursie Fotograficzna Publikacja Roku 2021.

ZAMKNIĘTE

Patryk Bułhak

Wiek XX nie był dla Iranu łaskawy, wiek XXI nie zaczął się wcale lepiej, pozycja na amerykańskiej liście państw „osi zła” nie wróżyła żadnej „normalności”. Zanim zniesiono sankcje i trafili tam turyści, Patryk Bułhak starannie omijał najsłynniejsze miejsca. W swojej pracy opowiada o życiu codziennym i zwykłych ludziach, których spotkał w Iranie. Rozmawia z nimi, daje sobie czas na porozumienie z bohaterami, na zrozumienie ich historii.

 6x7 GALLERY
WARSZAWA

SMUGA

Paweł Żak

O czym opowiada Paweł Żak odchodząc od tak wielu reguł, których dotąd trzymał się w swojej fotografii? Tytuł wystawy „Smuga” i obecność cienia sylwetki autora na każdej z prac, zdaje się sugerować Conradowską „Smugę cienia” i nie jest to skojarzenie nieuprawnione. Zarazem jednak, jak podkreśla artysta, wyraźnie widoczny cień paradoksalnie dowodzi obecności światła – takiego jakie w plenerze pojawia się tylko w pogodne, jasne dni.

 6x7 GALLERY
WARSZAWA

JEDEN MILIARD

Maciej Stanik

Okolo 1 miliarda dzieci na świecie jest biedna. Brakuje im jedzenia, nie mają dostępu do czystej wody. 356 milionów z nich żyje w skrajnym ubóstwie. 160 milionów najmłodszych na całym świecie nie wie, czym jest dzieciństwo, bo musi pracować. Co roku, okolo 1,2 miliona dzieci jest przedmiotem handlu ludźmi.

POMIĘDZY ŚWIATAMI. IZRAEL ODNALEZIONY

Piotr Chrobak

Rodzinny dom wraz z jego okolicą, to moja mała ojczyzna, za którą tęsknię zawsze ilekroć wyjeżdżam gdzieś na dłużej. Jest jednak jeszcze jedno miejsce na świecie, które jest mi równie bliskie. Zawsze gdy wracam do Starego Miasta Jerozolimy czuję się jak gdybym wrócił do domu z dalekiej podróży. Oba te miejsca, choć oddalone od siebie o 2,5 tysiąca kilometrów, są moim miejscem na Ziemi – tak czuję.

KONIUNKCJA

Michał Konrad

laureat konkursu „Pokaż się”

Po 290 002 306 dniach nastąpiła kolejna Wielka Koniunkcja planet. 21 grudnia 2020 roku Jowisz połączył się z Saturnem. Ostatecznie aktywowała się Era Wodnika, narodził się nowy świat. Projekt nawiązuje do astronomicznego zjawiska, które można było zaobserwować w najdłuższą noc roku, 21 grudnia. Doszło wtedy do tzw. Wielkiej Koniunkcji Jowisza i Saturna w znaku Wodnika. Oznacza to, że planety ustawiły się prawie w jednej linii z Ziemią, tworząc wspólny jasny punkt.

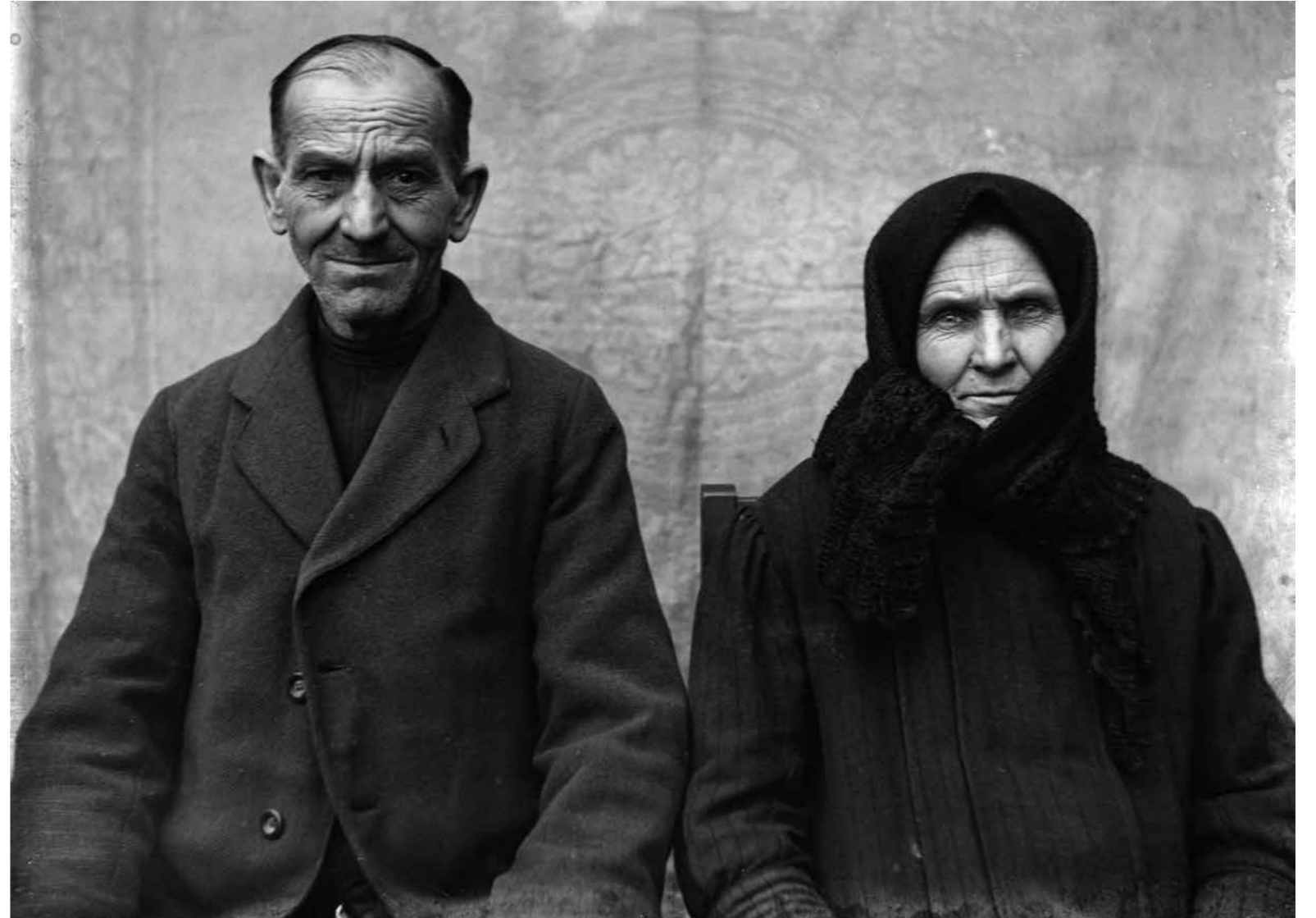

SĄSIEDZI. OD NARODZIN AŻ PO ŚMIERĆ. FOTOGRAFIE FRANCISZKA LEPICHA Z OLESZKI

Franciszek Lepich

Wystawa prezentuje autorskie fotografie o wysokiej wartości artystycznej, będące przede wszystkim cennym źródłem informacji o dawnym życiu społeczności wiejskiej na Śląsku Opolskim. Ujęte w cykl zatytułowany „Od narodzin aż po śmierć” obrazują one najważniejsze etapy życia człowieka, w tym wypadku Ślązaka, i szerzej – historię oraz kulturę Śląska Opolskiego.

**MUZEUM
WYSTOPOLSKIEJ**

OPAWSKA SZKOŁA FOTOGRAFII

Instytut Twórczej Fotografii w Opawie

Autorzy wystawy: Michał Adamski, Jan Brykczyński, Eva Bystrianská, Hana Connor & Filip Jandourek, Karolina Ćwik, Jacenty Dędek, Ireneusz Dorożański, Krystyna Dul, Ondřej Durczak, Paweł Dusza, Jan Dytrych, Mariusz Forecki, Roman Franc, Paweł Frenczak, Piotr Gaska, Iwona Germanek, Arkadiusz Gola, Krzysztof Gołuch, Leszek Górski, Piotr Góryjowski, Anna Grzelewska, Dorota Holubová, Lukáš Horký, Daniel Husták, Damian Chrobak, Daria Izworska, Martin Janošek, Jadwiga Janowska, Wiktor Jaworski, Petra Jeřábková, Tomasz Jodłowski, Tomasz Jan Kawecki, Rafał Klimkiewicz, Pavel Kopřiva, Peter Korček, Vladimíra Kotra, Bartłomiej Kręzolek, Katarzyna Kruk, Marcin Kruk, Anna Veronika Křížová, Adrian Lach, Arkadiusz Ławrywaniec, David Macháček, Oldřich Malachta, Andrea Malinová, Marek Matušík, Rafał Milach, Kostancja Nowina Konopka, Martina Koubková, Mateusz Kowalik, Artur Ostafin, Eduard Palíšek, Jan Pecháček, Jerzy Piątek, Katarína Pleskot Kollárová, Krzysztof Racoń, Bára Reichová, Michał Sita, David Sládek, Michaela Spurná, Jakub Stanek, Kacper Stolorz, Kateřina Sýsová, Michał Szalast, Marta Szymanowska, Ewelina Szyszka, Adrián Švec, Lukáš Tofan, Tomasz Tyndyk, Kristýna Vacková, David Váňa, Zuzana Veselá, Petra Vlčková, Roman Vondrouš, Martin Vopálenký, Dominik Wojciechowski, Karolina Wojtas, Alicja Wróblewska, Adrian Wykrota, Dariusz Zakrewski, Aleksandra Zegar, Miroslav Zeman, Jiří Žižka i inni.

Fot. Kristyna Vackova

Fot. Arkadiusz Gola

Fot. Zuza Krajewska

FESTIWAL
FOTOGRAFII
W RAMACH
SOPOTU
3—19
WRZEŚNIA
2021

KOLEKCJA „W RAMACH SOPOTU”

kurator Maja Kaszkur

Festiwal Fotografii „W ramach Sopotu” odbywa się w tym roku już po raz siódmy. Od początku jego najważniejszym i najciekawszym elementem jest program rezydencji artystycznych. Zaproszeni fotografowie przez określony czas pracują nad swoimi nowymi projektami, korzystając z przestrzeni, obiektów, tematów, atmosfery, których Sopot jest pełen. Nie mają żadnych ograniczeń tematycznych ani formalnych, mogą w pełni wyrażać swój własny styl, korzystając ze swojego dotychczasowego doświadczenia i zainteresowań, poruszać problematykę, która jest im bliska, korzystając jednocześnie z inspiracji jaką może im zaproponować miasto, jego historia, klimat i ludzie.

Fot. Kacper Kowalski

Fot. Adam Lach

OBECNOŚĆ

Wydział Sztuki Uniwersytetu Opolskiego

Na tegorocznej edycji OFF festiwalu, Wydział Sztuki Uniwersytetu Opolskiego reprezentuje osiem osób. Pozornie mało choć, w tym kontekście, tzw. „reprezentatywna próba” wydaje się być pojęciem drugoplanowym. Wszak nie o statystykę, lecz – o OBECNOŚĆ tutaj chodzi. Rozumienie i, tym samym, osobista interpretacja wiodącej idei, promowanej przez organizatorów, nie inaczej niż w poprzednich latach, znajduje swoje ujście w ośmiu odsłonach. Dla Alicji Grzesik, złowieszczą OBECNOŚĆ emanuje z przypadkowo napotkanych i tajemniczych przedmiotów, zaś Katerina Havrylova nie jest w stanie oddzielić swojej codziennej egzystencji od codziennych spostrzeżeń. Dominika Kulka łączywie plądruje pobliskie lumpeksy fantazjując na temat byłych właścicieli ubioru, które przykuły jej uwagę. Na fotografiach Karoliny Maćków nie doszukamy się OBECNOŚCI tajemnicy, którą skrzętnie przed nami ukrywa... znajdziemy ją w dołączonym do cyklu opisie. Dla Rafała Mielnika pytanie o OBECNOŚĆ odsyła nas bezpośrednio do najbliższych, a Agnieszka Plech rozkłada na czynniki pierwsze codzienne rytuały nadając im, tym samym, właściwą wagę i znaczenie. W fotografiach Moniki Polak doszukamy się analogii do fizycznego przemijania, OBECNOŚCI w przestrzeni poddanej nieustannej presji czasu. Anton Uhlov zaś, wpisuje emocjonalny język ciała w zagadkową postać, pozbawioną tożsamości.

Fot. Agnieszka Plech

FUJIFILM MOMENT STREET PHOTO AWARDS 2020

Witold Krassowski – przewodniczący Jury zauważa, że „można wyróżnić kilka mód estetycznych, które, choć historycznie nienowe, realizowane były przez uczestników konkursu na wysokim poziomie. Jest zatem styl reporterski, styl nowego dokumentu, a nawet inspiracje pracami konkretnych fotografów. Jednak to, czego poszukiwało Jury, odnosiło się do odkrywania nowych aspektów rzeczywistości, do zaskakiwania jej złożonością, do zachowania aury tajemniczości oraz iskier humoru.”

FUJIFILM

**MOMENT
STREET 2020
PHOTO AWARDS**

**ЧЕСТО
СПУВА**

OBECNOŚĆ

Fotoklub Opole

Autorzy wystawy:
Roman Baran
Jacek Baranowski
Ludwik Bednarz
Michał Hertmanowski
Paweł Hęciak
Roman Hlawacz
Bogusław Laitl
Mirosław Mokrzycki
Bartosz Paliga
Jolanta Smerkowska-Mokrzycka
Jerzy Tomczak

Fot. Jolanta Mokrzycka

Fot. Grzegorz Szewców

OBECNOŚĆ

Opolskie Towarzystwo
Fotograficzne

Autorzy wystawy:
Małgorzata Piechatzek
Mirosław Mokrzycki
Jolanta Mokrzycka
Grzegorz Szewców
Krystyna Gerc
Anna Czarnecka
Katarzyna Mogilnicka

Fot. Jacek Baranowski

Fot. Mirek Mokrzycki

www.offoto.pl

OPOLSKI FESTIWAL
FOTOGRAFII
2021

8
10
-
28
11
2021

O BEC NOŚ Ć

11 EDYCJA OPOLSKIEGO FESTIWALU FOTOGRAFII

Organizator

Projekt graficzny identyfikacji 11. Opolskiego Festiwalu Fotografii:
Dominika Kulka – studentka Wydziału Sztuki UO

Fotografia na okładce: Kuba Kamiński

Kuratorzy festiwalu:
Marek Sztryk, Sławoj Dubiel, Michał Grocholski, Sławomir Mielnik

Druk: Zakład Poligraficzny SINDRUK

Projekt współfinansowany ze środków Miasta Opola

Patronat honorowy

Prezydent Miasta Opola
Arkadiusz Wiśniewski

Opole 2021

Partnerzy

Galeria Sztuki
Współczesnej

CZĘSTO
CZUWA

Partnerzy medialni

